

Lelkednek sem Art egy kis táplálék

2014. 07. 08. kedd Városmajori Szabadtéri Színpad Szakonyi Károly: Adáshiba

Szakonyi Károly:
Adáshiba színház
július 8. kedd 20:00
komédia

SZÍNHÁZI SZEMLE

*„És a tévé! A tévé a legfontosabb. Pedig nincs is a színpadon, mégis ott van, de mennyire! Hiszen a darab kezdetén már be van kapcsolva, s ki sem kapcsolják az előadás végéig. Itt, a színpadon a tévékészülék mégsem valóságos tárgy, hanem a képernyő maga a színpadnyílás”
– írja a szerző, Szakonyi Károly.*

A Bódóg család fontos eseményre készül. Fiuk tizennyolcadik születésnapját akarják megünnepelni. Összeülök a család, de közben folyamatosan nézik a tévét. Életüket egy dolog képes felkavarni, mikor albertőlük elrontja azt.

Szereposztás:
Bódóg: **Eperjes Károly**, Bódogné: **Esztergályos Cecília**, Vanda: **Darabont Mikóld**, Dónci: **Chajnóczi Balázs**, Saci, Dónci felesége: **Trokán Anna**, Imrus, Bódógék fia: **Habóczki Máté** / **Ticz András**, Emberfi, Bódógék albérlője: **Oberfrank Pál**, Saúcs úr, Bódógék szomszédja: **Reviczky Gábor**.

Díszlet: **Perlaki Róbert** / Jelmez: **Szlávik István** / Ügyelő: **Magyar Kinga**
Súgó: **Tóth Zsanett** / Rendezőasszisztens: **Péti Krisztina**
Rendező: **Tordy Géza**

Városmajori Szabadtéri Színpad

44 A veszprémi Petőfi Színház előadása.

Azt hiszen, hogy ez a színdarab, akármennyire is népszerű és „vicces”, nem való szabadtérre! Igaz ugyan, hogy a valamikori Szakonyi drámából, „komolytalan” vígjátékot faragtak, de nem méltó ehhez a darabhoz. Krisztus megjelenése pedig ebben a felfogásban nem dráma, hanem bohózat. (Oberfrank Pál, Emberfi megjelenítője, egyáltalán nem tudott mit kezdeni a szerepével!) Talán világítással, fejjéppel kísérve lehetett volna nyomatékosítani Emberfi jelentőségét, és a „poén” is az lehetett volna, hogy „kisugárzás” ellenére sem figyel fel Rá senki!

A szereplők kiválasztása, a „húzónevek” szerepeltetése jó ötlet volt, az Esztergályos „nagyamává” maszkírozása, az Eperjes Károly „túljátéshása”, azonban nem szerencsés megoldás.

Az is igaz, hogy, ha a darabot az eredeti drámai felfogásban adták volna elő, akkor meg valószínűleg, éppen az lett volna a bajom, hogy „dráma” végképp nem való nyáresti szabadtéri színházba. Kintről behallatszik a kutyaugatás, az eső hangja kopog a fejünk fölé emelt vászontetőn (ami egyébként jó, mert nem maradt el az előadás) és egyéb zavaró tényezők miatt, amúgy sem lehetne „átélni” a cselekményt.

Dráma, drámai színházba, szabadtérre pedig, zenés, táncos, vagy látványos mű való. Természetesen a helyszín is meghatározza a tudatot, mert a görög drámák, éppen szabadtéri színházba születtek. (De ez már más téma!)

A fentiek ellenére, hatalmas siker volt, a szereplőket alaposan megtapsolták! Bravó!

2014. 07. 14. hétfő Tabán Kinotéka Szerelem a felhők felett

Mese filmet láttunk, egyedi körülmények között, a Tabán Moziban. Kettőre mentünk, ketten vettünk jegyet, ketten ültük végig a vetítést, de nem a moziban, hanem a mellette levő ház, egyik földszinti lakásából kialakított vetítőteremben.

Amíg vártunk a sorunkra figyeltük a moziban történeteket. Valaki bejött a moziba, a büfében (pultnál) kávéit ivott, elment. Érkezett egy házaspár jegyet vettek és felmentek a félemeletre, eltűntek egy ajtó mögött. Még mindig az előtérben várakoztunk, amikor kijött az előbbi teremből egy hölgy és közölte, hogy valami baj van. Mozissal együtt eltűntek az ajtó mögött. Kisvártatva négyen kijöttek, a mozissal együtt öten, az előbbi teremből. A mozis visszafizette a belépőjegy árát, elnézést kért, majd mindenki el!

Akkor megkérdeztem, hogy nekünk lesz-e vetítés, a válasz igen volt, de nem itt! Következett a vándorlás a szomszéd házba, be a földszinti lakásba stb.

A film aranyos volt, szokványos szerelmi történet Happy End-del, szeretem a mesefilmeket, legalább nem lőnek!

2014. 07. 14. hétfő Dohány utcai Zsinagóga temetőkertjének,

Felújítás utáni átadása

A Holocaust 70. évfordulójára (éppen ideje volt) felújították a Dohány utcai Zsinagóga melletti temető kertet. Konferáló művész Székelyi József volt, mint mindig, (szeretem a hangját, a tisztességét, a hűségét és a kiállását), Zoltai Gusztáv ismertette a felújítás körülményeit és köszönetet mondott a szponzoroknak, különösen egynek, akit nem nevezett meg. Majd következett Frölich Róbert rabbi. Az ünnepi avatást, Fekete László gyönyörű éneke zárta!

(Mellesleg megismerhettük Schwezoff Dávid közgazdász új fővezetőt!)

2014. 07. 15. kedd Közlekedési Múzeum „A Lánchíd helyén állt volna”

Maderspach Károlyról van szó, aki bánya- és híd-tervező, hídépítő mérnök volt, valamint vasgyáros Ruszka-bányán. (Ma Románia.) Felesége Buchwald Franciska, aki a házunk helyén álló házban lakott valamikor. Népszabiban megjelent a MK-ról egy cikk, a nagypapáját ábrázoló képpel, pedig a kiállításon jól látható a Károlyról készült festmény! Ennyit a precizitásról!

2014. 07. 20. vasárnap Mátyás templom

THE CHORUS OF WESTERLY

CONCERT TOUR OF EUROPE 2014

Antonín Dvořák
STABAT MATER

DUNA SZIMFONIKUS
ZENEKAR

VEZÉNYEL: ANDREW HOWELL

SZOPRÁN: SONJA DUTOIT TENGLÁD
KONTRAALT: EMILY MARVOSH
TENOR: DANIEL WEEKS
BASSUS: JEREMY GALYON

BUDAPEST, HUNGARY

2014. július 20. 20:00
Budavári Mátyás templom

A kórus és a Duna Szimfonikus Zenekar, Énekesek: Emily Marvosh,
Sonia Dutoit
Daniel Weks
Jeremy Galyon

Karmester: Andrew Howell, mindannyian amerikai állampolgárok, a kórus tagjaival együtt. Talán mondanom sem kell, hogy remekeltek. Nem hallottam ezt a művet még soha, pedig kár, mert nagyon gyönyörű volt. Az előadáshoz műsorfűzetet is kaptunk, amelyben szövegkönyvvel, ebből idézek:

Mária megtörten állt már,/könnyezte a keresztfánál/éppen haldokló fiát

Ki ne szánná Krisztus anyját,/ki ne siratná a fájdalmát/ilyen gyötrelmek között?

Mikor a por újra por lesz,/lelkem újból Istennél lesz,/megkoronáz majd az ég.
Ámen

2014. 07. 25. péntek Városmajori Szabadtéri Színpad Donizetti: A csengő, Cimarosa: A titkos házasság

BEMUTATÓ G. Donizetti / D. Cimarosa:
A csengő / A titkos házasság
július 25. péntek 20:00
vigoperák

A csengő Donizetti egyfelvonásos vigoperája, melynek ősbemutatója 1836-ban volt Nápolyban. A 19. századi történet egy patikus lakodalmán játszódik Sorrentóban, ahol vidáman mulatozik a vendégcsere. Köztük van Enrico is, aki ugyan remekül elszórakoztatja az egész társaságot, ám egy csöppet sem örül annak, hogy Serafina, a szép fiatal leány egy öregemberhez készül kötni az életét. Ezért mindent elkövet, hogy a nászéjszakát az örökké megszólaló csengetés megakadályozza.

Cimarosa A titkos házasság című vigoperájához kapcsolódik a 18. század egyik legsikeresebb burgtheaterben. A nemesi rang- és vagyonserző kiházasítás akaró tapszal jutalmazta a közönség, a császár helyben elrendelte, hogy játsszák el újra. A zene vidámságát, és sok tekintetben emlékeztet a mozarti vigoperákra.

A titkos házasság szereposztása:
Geronimo: **Örmössy Imre**, Robinson gróf: **Busa Tamás**, Papalio: **Balczó Péter** / **Kiss Tivadar**, Carolina: **Geszthy Veronika**, Lisetta: **Csonka Zsuzsanna** / **Herczenik Anna**, Fidalma: **Pánczél Éva**.

A csengő szereposztása:
Don Annibale: **Örmössy Imre**, Enrico: **Egyházi Géza**, Serafina: **Geszthy Veronika**, Rosa asszony: **Pánczél Éva**.

Közreműködik: **Művész Szimfonikus Zenekar** / Karmester: **Medveczky Ádám**.

Díszlet: **Szolga István, Erdei Gábor** / Jélméz: **Csonka Zsuzsanna**.
Rendező: **Tóth János**.

A csengő témája, klasszikus: Idősebb (gazdag) férfiúhoz megy feleségül a lány, elhagyva ifjú, ám annál szegényebb régi lovagját. Az ifjú bosszúból, többféle ürüggyel, más-más alaknak álcázva magát, a csengő nyomogatásával bebocsátást kér, hogy megakadályozza a nászéjszakát. (A férj patikus, azaz muzáj beengednie a „fájdalmakkal” küszködő embert!) Az éjszaka eltelik, a nász elmarad, reggel a patikus elutazik, szabad a gazda!

A titkos házasság, szintén klasszikus: a fiatalok titokban összeházasodnak, majd a gondos atya kerít egy (gazdag) férjet a kislányának! Valahogy meg kell úszni az egészet! Szerencsére akad egy hűg, akire rá lehet sózni a gazdag férj jelöltet és a nagynénit is le lehet rázni, aki az ifjú férjre vetett szemet! Kész örület!

A zene „majdnem mozarti” opera buffa, alkalmas a félreértéseken alapuló, könnyed játéokra, víg zenére, könnyed mulatságra.
Jó előadás volt.

Pánczél Évát szerettük volna megnézni, aki valamely, általunk ismeretlen okból kifolyólag, nem kap szerepet az Operaházban, de itt sem, mert helyette Szolnoki Apollónia lépett fel.

Köztünk szólva: Nem is lett volna alkalmas a Művésznő, Ő túl „súlyos”, erre a szerepre.

2014. 07. 29. kedd Városmajori Szabadtéri Színpad

Paul Blake: Római vakáció

Paul Blake:
Római vakáció
július 29. és 30. kedd, szerda 20:00
zenés játék
Cole Porter dalaival

Egy kicsiny ország trónörököse, Anna hercegnő hivatalos látogatásra érkezik Rómába. Vele utazik az udvar néhány szigorú képviselője, s minden pillanatát protokollesemények töltik ki. A lány fellázad és egy váratlan pillanatban megszökik, hogy felfedezze az Örök Várost. Persze azonnal nyomába szegődik a bulvársajtó, hogy szafos pletykákkal szolgáljon a közönségnek. Élükön az elszánt Joe Bradley, aki mindenáron nagy sztorit akar szállítani megrendelőinek – ha kell, magába is bolondítja a hercegnőt. Felvétel indul... Tesséki! Egy örök klasszikus: a romantikus Audrey Hepburn–Gregory Peck-film színpadon, Cole Porter-dalokkal.

Szereposztás: **Balla Eszter, Fekete Ernő, Hernádi Judit, Cseh Judit, Szikszai Rémusz, Márton András, Nagy Dániel Viktor, Wágner Puskás Péter.**

Fordította: **Zöldi Gergely** / Zenei vezető: **Wágner Puskás Péter** / Vettetés: **Varga Vince**.
Diszlettervező: **Kalmár Bence** / Dramaturg: **Zöldi Gergely** / Koreográfus: **Fejes Kitty**.
Jelméz: **Tihanyi Ildikó** / Asszisztens: **Kis-Kádi Judit** / Producer: **Orlai Tibor**.
Rendező: **Pelsőczy Réka**.

Gráfika: Csáfordi László

Az Orlai Produkciós Iroda előadása.

Városmajori Szabadtéri Színpad

53

Féltem ettől az előadástól, mert nem szeretek csalódni! Azonos címmel készült egy olyan klasszikus film, amit nem lehet, de nem is kell „überelni”. Miért féltem? Hát egyszerűen azért, mert őrzök magamban egy képet, egy érzést, egy fantasztikus színésznőről, Aki pótolhatatlan (vannak páran a listámon pl: Fischer Annie, Bogár Ricsi, „bolond” Kovács, a dobos, Cziffra György, Házy Erzsébet, Szemes Mari, Freddie Mercury, Pécsi Sándor és még sokan mások). Féltem ezeket az emlékeimet, azaz nem szeretném elveszíteni, elrontani egy rossz utánzással, egy rossz előadással.

De nem történt semmi baj! Fantasztikusan jó előadást produkáltak a szereplők, kivétel nélkül mindenki nagyon jól (sőt) teljesített.

Írtak a filmhez, amit szinte szóról, szóra eljátszottak, egy keretjátékot, mintha éppen „azt” a filmet forgatták volna. Rendezői utasítások szerint egy-egy jelenetet, megállás nélkül végig játszottak, azután jöhetett az „átdíszletezés”. Természetesen jelzesszerű díszletekkel, amelyeket a színészek mozgattak, nagyszerűen.

Szóval minden tökéletes volt, számomra félelmetes, hogy pár jelenet annyira-filmszerűre sikeredett, hogy teljesen le voltam nyűgözve! Rendező: Pelsőczy Réka!

2014. 07. 31. csütörtök Kiállítások Múcsarnok: 1. Építészeti Nemzeti Szalon

Ha nem ismernénk a Szántó Tibor építész mérnök urat, akkor is érdemes lett volna megtekinteni ezt a kiállítást, mert átfogó képet ad az utóbbi 15 év magyar építészetéről. A kiállítás elfoglalja a Múcsarnok teljes területét 12+1 kategóriába sorolva a bemutatott anyagot illetve az építészet oktatásának egy fejezetét.

A berendezők szépen, dekoratívan jelenítették meg a hatalmas, gazdag építészeti anyagot, de nem kívánok részletekbe bocsátkozni, hiszen a Szántó 2014. 09. 04-én szakszerű tárlatvezetést fog tartani, a Társaság érdeklődő tagjai számára.

A kiállítás megtekintése még sétának is fárasztó, a teljes anyag alapos megtekintése, alapos tanulmányozása pedig lehetetlen. A bemutatott épületek nagyobbik része nekem tetszett. Szépek ezek az új épületek. A többségük sima vonalú, áttekinthető, nemes anyagokból épült, értékes alkotások.

Természetesen azok az épületek ragadtak meg bennem, amelyeket már láttam, vagy ismertem.

Egy átalakítást, amely nagyon nem tetszett szeretnék kiemelni:

Ebből az épületből, a valamikori jobb sorsra érdemes zsinagógából egy ilyen lett!

Városi Könyvtár, Jászberény, 1999-2005. Emeletráépítés miatt eltűnt a két torony, ami a jellegzetes vonása volt az eredeti épületnek, de ha ez a fotó

rossz szögből készült és a valóságban mégis látszik valami a tornyokból, akkor is miért kellett a bejárat elé az az arany kupolda?

Ez az üvegszobor, nagyon tetszett!

Szegedi Tudományegyetem Tanulmányi és Információs Központ

Szántó & Mikó Építészeti iroda munkája

2014. 07. 31. csütörtök Vigadó Molnár Edit fotóművész kiállítása

Fotó kiállításról fotóval lehet beszámolni. Molnár Edit, híres emberek fotózásával szerzett magának nevet a szakmában. A jelenlegi kiállításon szereplő képei Veres Péter író és politikus fotózása közben születtek, Veres Péter írásainak illusztrációinak is tekinthetők. Editke 80 éves, megillette Őt ennek a kiállításnak a megrendezése számára, tiszteletadás a munkássága előtt. Köszönet érte.

Külön szóltak nekünk, hogy az alagsorban **Ábrahám Rafael** festőművész grafikáiból van kiállítás, nézzük meg azt is. Jó, megnézzük, és megnéztük.

Belenéztünk egy filmbe, amit vetítettek a teremben, onnan tudtuk meg, hogy a festőművész úr 85 éves, és az idén Koller-díjat kapott a Magyar Kultúra napján.

És még....

Voltak a nyáron (és még lesznek is) a **Margitszigeti Szabadtéri Színpadon** előadások, amelyekről - egyszerű anyagi okos miatt lemaradtunk – olyan csillagászati összegű árak vannak, hogy az egyszerű magyar polgár számára megfizethetetlen. (És akkor még nem említettem a parkolási díjat, amelynek lehetetlenségéről 2013 nyarán az ART39-es számú levelemben beszámoltam.)

Mindezek ellenére nagyon sajnálom a Moszkvai Klasszikus Balett, Sztravinszkij: Tavasz áldozat, a Tűzmadár, és Bizet: Carmen című előadásokat! Sajnálom Verdi: Aida-ját is, de azt nem annyira, mert ősszel beviszik az Erkel Színházba és ott majd, számunkra is elfogadható áron, megnézzük. (Az Uram szól, hogy a Carment se sajnáljam, mert azt is beviszik az Erkelbe!) Lehet, sőt biztos, hogy vendégénekes nem lesz, de nem baj, mert Radames, illetőleg Don José szerepét úgysem tudja senki úgy elénekelni, mint a Simándy József, mert aki Őt hallotta, annak az Ő előadása a mértékadó! („Bár volnék én e harcos, hogyha teljesülne álmom...” Radames románca, Aida. „Bűvös erő van e virágban. A börtönben szívembe zártam...stb. Virágária, Carmen)

Egyébként pedig dicséret illeti Bán Teodórárt, aki évek óta vezeti a budapesti szabadtéri játszási helyeket, kiválóan. Az Ő igazgatása alatt lett felújítva a Margitszigeti Szabadtéri Színpad és befedve a Városmajori Szabadtéri Színpad. Az előbbi megkapta a maga "parafa sisakját", amellyel be lett fedve a színpad és ezzel hatalmas technikai fejlesztés kerülhetett megvalósításra, az utóbbi befedésével pedig el lehetett érni, hogy nem maradt el előadás, rossz időjárás miatt. Nincs esőnap, nincs probléma, hogy el kell halasztani előadást, nőtt a bevétel. Teremtett még az Igazgatónő játszási helyeket, nevezetesen a Margitszigeti Víztorony-udvart, ahol leginkább jazz koncerteket rendeznek, és a Szent Margit romok, ahol interaktív meséket játszanak a gyerekek számára. Lehet mondani, hogy nagyon tehetségesen, minden korosztály számára komoly szórakozási lehetőségeket alakított ki, a volt balerina!

Üzenet Suseva számára, tanulságokkal:

Az előző havi ART levelem elolvasása után az Évi megkérdezte tőlem, hogy milyen volt a 4 utolsó? (Utólag kiderült, számomra is elég érthetetlen módon, hogy egy szót sem írtam a négy dalról!) Azt válaszoltam, hogy: átesett rajtam, nem hagyott bennem mély nyomot! Akkor az Éva megjegyezte, hogy: Nekem ők a kedvenceim!

Hátha ez a négy R. Strauss dal az Éva kedvence, akkor.....

Megkerestem a YouTube-n és meghallgattam a dalokat újra! Be kell vallanom, hogy a sokszori meghallgatás után sem váltak a kedvenceimmé, de ismerkedem velük. Egyszerűen tudatlan voltam a dalokat illetően, de bepótoltam!

Richard Strauss hattyúdala lett ez a négy dal, amelyeket Joseph von Eichendorff: Tavasszal, Szeptember, Lefekvéskor, Alkonypírban című verseire írta 1949-ben, mely évben a mester meg is halt. (Így lett ez a négy dal a „hattyúdala” Straussnak.)

1950-ben Londonban mutatta be Wilhelm Furtwangler, az énekhangra és zenekarra írt dalokat.

Az Operaház részéről csodás gesztus volt, hogy a Mester születésének 150. évfordulójára tartott előadás sorozat végére úgy tett pontot, hogy eljátszották Richard Strauss Négy utolsó dalát, méltó befejezéseként a megemlékezésnek!

Csodás hangú énekesnőt szerződtettek erre az alkalomra, a német szopránt Ricarda Merbeth-et, az Operaház zenekarát Pinchas Steinberg vezényelte!

Valószínűleg maga Strauss is nagyon meg lett volna elégedve!

Megint más...

Ez az ART levelem az 50. számú, remélem lesz valaki, aki észreveszi, de még jobban örülnék annak, ha akadna valaki, aki mind az ötven leveletem elolvasta. Ha van ilyen, akkor kérem, hogy jelezze felém, jutalmat fog kapni! Valószínűleg színházjegyet!

„Üdvözet az Olvasónak!”

Szeretettel

2014.07.31.

Ibici

